

street
fotografie

Jaká jsou úskalí tvorby pouličních fotografií? Co potřebujeme a čeho se naopak vyvarovat? Na co pamatovat než se vydáme vstříc městské džungli? Na tyto otázky se pokusím zodpovědět v následujících několika odstavcích.

Jedna z krásných vlastností street fotografie je možnost vykonávat ji prakticky kdykoliv a s čímkoliv. Nepotřebujeme **žádné specializované vybavení**, vystačíme si dokonce s fotoaparátem ve svém mobilním telefonu. Cílem použité aparatury není maximalizovat technickou kvalitu výsledku, ale zejména zachytit onen rozhodující okamžik. Pro vytvoření působivé pouliční fotografie je nutná **maximální synergie** mezi osobou fotografa a subjektem, popřípadě okolím. Použitý aparát hraje až druhé housle – hlavní je splynout s davem, dostat se do transu velkoměsta.

Vzhledem k všednosti scén ve světě pouliční fotografie se mi občas stává, že během každodenní rutiny spatřím perfektní subjekt a sáhnu do brašny pro fotoaparát, který jsem bohužel nechal doma. Mobilem to také jde, ale nejlepší je svůj aparát **tahat kamkoliv** to jen jde – majitelé bezzrcadlovek mají v tomto výhodu.

„The best camera is the one that you have with you.“

~ Chase Jarvis ~

Když jdete fotit street, vezměte pokud možno nejmenší fotoaparát, co vlastníte a váš oblíbený 50mm nebo širší 35mm objektiv. Sluneční clonu nechte doma! Smyslem výletu není uhranout subjekt profesionálně vypadající zrcadlovkou, tento aspekt může dokonce vaši interakci s okolím narušit – lidé k vám budou více nedůvěřiví a budou vám uhýbat ze záběru.

Oblečte se tak, abyste pokud možno **splynuli s okolím**. Procházejte se, hledejte zajímavá zákoutí, místa kde to žije. Plynulými pohyby vytaste aparát. Navažte oční kontakt. Zaměřte. Foťte!

Tak nějak vypadá ideální rutina pouličního fotografa. Pro její úspěšné vykonání však potřebujeme víc než jen technickou a uměleckou zdatnost – jde zejména o to, co leží pár centimetrů za soustavou zrcadel nebo elektronickým hledáčkem – o **nás samotné**. V první řadě je nutné neustále komunikovat s okolím, ať už verbálně či řečí našeho těla. Nesmíme vyvolávat pocit strachu, neměli bychom na sebe upoutávat pozornost.

To však nutně neznamená navozit dojem ostřelovače! Kolemjdoucí by měli mít na vědomí, že jsou foceni a současně by jim to nemělo vadit. Profesionálové v oboru dokáží s neznámými osobami zahájit konverzaci a dokonce si své subjekty usměrnit. Fotograf, který se pohybuje v ulicích, by měl být extrovert nebo se tak alespoň tvářit.

Co se týče techniky, nastavte si váš aparát předem. Lepší je pořídit neperfektní snímek než odejít s prázdnou. U street fotografie to platí dvojnásob – **rozhodující momenty** se tvoří nečekaně a pokud je rychle nezachytíte, tak máte jednoduše smůlu. Čas se prostě vrátit nedá.

Vzniklé nedokonalosti se dají v době Photoshopu odstranit relativně jednoduše, snažte se to však s retušováním nepřehnat! Jedním ze znaků pouliční fotografie je jistá úroveň realističnosti nebo chcete-li dravosti. Často se mi stává, že strávím hodiny nad úpravou fotografie a následně zjistím, že z ní vymizel **onen pocit**, který ji činil tak dobrou.

Mezi nejčastější nedokonalosti, které se v postprodukcí odstraňují složitě, patří špatné načasování. Než vyrazíte fotit, nastavte si na aparátu funkci zachytávání více snímků (burst) – ušetří vám mnoho zklamání. Co se základního nastavení týče, obětujte hrdost a nastavte si Auto ISO a S mód s rychlostí závěrky kolem 1/250, popřípadě automatický P mód. V žádném případě **nefotíte „na manuál“!** Co se týče ostření, jde o věc vkusu. Velkou roli v tomto případě hraje rušnost scény.

Při toulkách internetem jsem si všiml, že většina pouličních fotografií je vyvedena **v odstínech šedi**, popřípadě prohnána sépiovým filtrem. Osobně do černobílé převádím, pouze pokud jsou na fotografii přítomny rušivé prvky. V některých případech dle mého názoru absence barvy fotografii ubírá na poutavosti – třeba v případě, že si jako scénu zvolíme východoasijskou tržnici s nepřeborným množstvím barevných poutačů. I černobílá fotografie však má své opodstatnění – výsledné záběry pak působí dramatičtější dojmem. Stejně jako v jiných oblastech, i zde záleží na vkusu každého fotografa.

Pouliční fotografie je plna zvrátů a překvapení. Nabízí se jako ideální způsob vyjadřování pro akčněji založené fotografy, kterým nejde pouze o kompozici a zmáčknutí spouště, ale i o získávání nových zážitků, objevování tajemných zákoutí a v neposlední řadě seznámení se s životem kolem nás. Je to ideální doplněk každodenního dobrodružství a zároveň prostředek, jak se vymanit ze stereotypu. Nuže, vydejte aparát a **vydejte se do ulic!**

